ISSN : 2456-821X.

புதிய அவையம்

Vol. 09, Issue – 02, December - 2025

கட்டுரை பெறப்பட்டது : November - 2025 கட்டுரை ஏற்கப்பட்டது : December – 2025

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் இலக்கணம் எனும் சொல்

முனைவர் க.விஜயராகவன்,

தலைவர் – தமிழ்த்துறை,

சோனா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம்-5,

பெரியார் பல்கலைக் கழகம் இணைவுப்பெற்றது,

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலக மொழிகளில் மிகவும் பழமையான மற்றும் தொன்மையான மொழி தமிழ். நிலைபெற்ற எந்தவொரு மொழிக்கும் இன்றியமையாதது இலக்கணம். தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் சொல்லிலக்கணம் பற்றிய மரபுகள் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ‘இலக்கணம்’ என்னும் சொல் ஒரே ஒரு இடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கக்

குறிப்புகள், தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்த வழக்குகள், அகராதிகள் தரும் விளக்கங்கள் நற்றிணை, முல்லைப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்களுக்கு இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், ச.பாலசுந்தரனார் போன்றோர் தரும் உரைச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் உரை விளக்கங்களில் எவ்வகையில் வேறுபடுகின்றன, மாறுபடுகின்றன, வித்தியாசப்படுகின்றன என்பது குறித்துத் தெளிவுபடுத்துவதே இவ்வாய்வின் நோக்கம்.

திறவுச் சொற்கள்

இலக்கணம், வழிஇ, கன்னி யெயில், ஞாழல், பூங்கொத்து, அணங்கு, நூல், புலன், இயல்பு, ஒப்பு, உருவகம், காதல், வெகுளி, கொடுங்கோல்.

முன்னுரை

நிலைபெற்ற எந்தவொரு மொழிக்கும் இன்றியமையாதது இலக்கணம். அந்த வகையில் மொழியின் கட்டமைப்பையும் அழகையும் முன்வைப்பது இலக்கணம். என்று சொன்னால் அது மிகையன்று. தமிழ்மொழியின் ஆணிவேராக விளங்கக் கூடியது தொல்காப்பியம். இத்தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் சொல்லிலக்கணம் பற்றிய மரபுகள் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. சொல் என்பதற்கு நாவால் ஒலிக்கப்பெறும் தொடரிசை என்று பொருள் வரையறை செய்கின்றனர். இசை, அசை, ஓசை என்று சொற்களை உச்சரிக்கும் பொழுது சகரம் நாவின் செயல் குறித்து நிற்பதை உணர முடிகின்றது. அந்த வகையில் இவ்வதிகாரத்தில் ஓர் இடத்தில் மட்டுமே இலக்கணம் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கக் குறிப்புகள், தொல்காப்பியர் காலத்தில்

இருந்த வழக்குகள் குறித்தும், அகராதிகள் தரும் விளக்கங்கள் குறித்தும், இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ச.பாலசுந்தரனார் போன்றோர் உரைகளில் கால அடிப்படையில் விளக்கக்குறிப்புச் சான்றுகள் எவ்வகையில் வேறுபடுகின்றன மாறுபடுகின்றன வித்தியாசப்படுகின்றன என்பது குறித்து இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை களம் அமைத்துக்கொண்டு விளக்குகிறது.

அகராதி பொதுவரையறை

பழங்காலத்தில் மூலநூல்களையே வாசித்துப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய மனப்பக்குவம் இயல்பாக இருந்தது. குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிக்குப் பிறகு, உரையாசிரியர்கள் தேவைப்படும் சூழல் ஏற்பட்டது. இத்தருணத்தில் தமிழ் மொழியில் வீரமாமுனிவர் இயற்றிய சதுரகராதி முதன்முதலில் தோன்றியது. பிறகு ஏராளமான அகராதிகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. இதன் மூலம் கடினமான சொற்களுக்கு அகராதிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுக்கான பொருள்களைப் புரிந்து கொண்டனர். இம்மரபை அடியொற்றி இலக்கணம் என்னும் சொல்லுக்கு அகராதிகள் மாறுபட்ட விளக்கங்கள் தருவதை அறியமுடிகிறது. இதனை காலநிரல் அடிப்படையில் அகராதிகளை வரிசைப்படுத்திக்கொண்டும் ஆய்வு செய்யமுடிகிறது.

தமிழ் லெக்சிகன்

1. Definition Accurate Description (வேதா.சூ. .20)
2. Quality, Property, Attribute, Characteyistics இயல்பு
3. Sign, Simbol, Distinctive Mark அடையாளம்
4. Elegance, Symmetry, Comeliness, Beauty, அழகு (W)

5. Grammar. Embracing, Five Parts, Viz எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், யாப்பிலக்கணம் அணியிலக்கணம்.

இலக்கணம் என்ற சொல்லுக்கு 'தமிழ் லெக்சிகன்' அகராதி இவ்விளக்கத்தைப் பதிவுசெய்கின்றது.

தமிழிசை பேரகராதி

தாளம் முதலிய இசை இலக்கணம் அமைந்தப் பாடல்கள், இசைப்பயிற்சி வரிசையில் சுரவரிசை (சுராவளி) தாயி வரிசை, அலங்காரத்திற்குப் பின் கீதம் கற்றுத் தருகையில் சங்சாரிகீதம் மற்றும் இலக்கண கீதங்கள் கற்றுத் தரப்படும்.

கொன்றை வேய்ந்த செல்வன் அடியினை என்றும்

ஏத்தித் தொழு வோம்யாமே (கொன்றை வேந்தன்)

பண்ணத்திக்கு உரிய (செம்பாலைக்கு) இசைப் பாடலாக (இலக்கண கீதம்) இளம்பூரணர் தரும் எடுத்துக்காட்டுப் பாடல் தமிழிசைப் பேரகராதியில் இலக்கண கீதம் என்ற சொற்களின் அடிப்படையில் இலக்கணத்தை இசைநிலையில் எவ்வாறு கற்றுத்தரலாம் என்பதைப் பதிவு செய்கின்றது.

பெருஞ்சொல்லகராதி

இலக்கணம்-1

- பொதுவும் சிறப்புமாகிய இயல்பு, இலக்கணம் யாதும் அறியேன் (நாலடி. 399) இலக்கணத்தால் இவ்வெட்டும் எய்தும் (ஆசாரக்கோவை)
- இவ்விலக்கணமொடு இராது பலமுறையால் (வேதா.சூ. 169)
- ஈசன் அடிய ரிலக்கண மெடுத்துக் கூறலுற்றான்

  (ஞான.உ.ப.தேசகா.916)

.... இன்னும் சில விளக்கக் குறிப்புகள்.

இலக்கணம் -2

நற்குணம் (முன்) 2.1 ஒழுங்கு (முன்) 2.2 முறைமை (முன்), 3 சிறப்பு, கருமையெல்லாமிலக்கணத் தொருங்கேயீண்டி (கந்த.2, 3, 39) 4. மேன்மை (சங்க. அக).

இலக்கணம் -3

பெ.பொரிகாரம் (வாகடஅகராதி)

இலக்கணம்-4

பெ.சிறப்பான தருமம் அவ்வியாத்தி, அதிவியாத்தி அசம்பவம் என்றும் முக்குற்றங்களும் இல்லாத தன்மை (சங்க அக)

தமிழ் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட பெருஞ்சொல்லகராதியில் இலக்கணம் என்ற சொல்லுக்கு நான்கு நிலைகளில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பது புலனாகிறது.

இலக்கணக் கலைக்களஞ்சியம்

இலக்கிய வழக்கிலும், பேச்சு வழக்கிலும் உள்ள மொழியமைப்பு முறைகளைக் கண்டு வரன்முறைப்படுத்தி விதி அமைப்பது இலக்கணம். இந்த இலக்கணம் தொல்காப்பியர் காலத்தில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு என நான்காக விரிந்தது. அதற்குப் பின் இவற்றோடு அணி இலக்கணம் சேர்ந்து ஐந்தாகவும், பாட்டியல் என்ற இலக்கணம் சேர்ந்து ஆறாகவும் விரிந்தது. இந்த இலக்கணங்கள் யாவும் இலக்கியங்களை வகைப்படுத்தி விளக்கவும் இலக்கிய வழக்கையும், பேச்சு வழக்கையும் ஆராய்ந்து மொழிக்கு விதியமைத்து

விளக்கவும் எழுந்தனவேயன்றி மொழியைக் கட்டுப்படுத்தவோ வாழ்க்கைக்கு விதி அமைக்கவோ எழுந்தனவல்ல. (இலக்கணக் கலைக்களஞ்சியம் பொற்கோ. ப.23-24) பொன்.கோதண்டராமன் இயற்றிய இலக்கணக் கலைக்களஞ்சியத்தில் 'இலக்கணம்' என்னும் சொல்லுக்கு மேற்குறித்தப் பொருளை முன்வைக்கின்றார்.

இளம்பூரணர் உரை

பால் திணை வழுவமைதி

ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய வுயர்சொற் கிளவி
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல.
(தொல். சொல்.27)

இந்நூற்பாவின் மையப்பொருள் வழீஇ யமையுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று என்று இளம்பூரணர் குறிப்பிட்டுச் செல்லுகின்றார்.

உயர்திணையில் ஒருவரைப் பன்மையால் சொல்லுதலும், அஃறிணையில் ஒன்றனைப் பன்மையால் சொல்லுதலும் வழக்கினகத்து உயர்வாகச் சொல்லப்படும் முறைமையால் பார்க்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் இந்த இடத்தில் இலக்கண முறைமையால் சொல்லப்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது முறையன்று.

"இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா நல்ல எனல் வேண்டாவாம். அங்ஙனம் வேண்டாது கூறியவதனான். உயர்திணையை அஃறிணை போலச் சொல்லுதலும், "அஃறிணையை உயர்திணை போலச் சொல்லுதலும் கொள்க"[1] (தொல். சொல். இளம்பூரணர் உரை.ப.20) என்று உரை வகுத்துச் சொல்லும்

சூழலில் வழக்கினாகிய என்றதனால் கன்னி யெயில், கன்னி ஞாழல் என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

குமரி ஞாழல் (நற்றிணை.54)

இச்சொல்லாடல்களின் வழியாக சேந்தங்கண்ணனார் இயற்றிய நெய்தல் திணைப் பாடலில், "இளைய ஞாழல் மரம் அஃறிணைப் பொருட்களை விழித்துரைக்கும் மொழியாகும்."[2] (நற்றிணை.54, கு.வொ.பாலசுப்பிரமணியன் உரை. ப.96)

கன்னியெயில் என்பது இளமைப் பெண்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட மதில் அல்லது அழிக்க முடியாத மதில் என்று பொருள்படும். இளைய ஞாழல் மரம் எல்லா நிலத்திலும் பூக்கும் என்றாலும் நெய்தல் நிலத்தில் அதிகமாக விளையும் தன்மையுடையதாலும் அஃறிணைப் பொருட்களை விழித்துரைக்கும் மொழியையுடையதாலும் மேற்குறித்த சான்றை அழகுணர்ச்சியைக் குறிக்கும் அணியிலக்கணத்தில் பயன்படுத்தித் தெளிவுபடுத்துகின்றார். இக்குறிப்புகளின் மூலம் இளம்பூரணர் காலகட்டத்தில் மக்கள் மத்தியில் இருந்த இயல்பான எண்ணங்கள் சிந்தனைகளை முன்வைக்கின்றார்.

நச்சினார்க்கினியர் உரை

மேற்குறிப்பிட்ட சான்றின் வழி பால் வழுவும், திணை வழுவும் அமைகின்றது என்று நச்சினார்க்கினியர் தன் உரையை வெளிப்படுத்துகின்றார். இலக்கண முறைமையால் சொல்லும் நெறியல்ல என்னும் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில்

கொடுங்கோல் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர

இன்னே வருகுவர் தாயர். (முல்லைப்பாட்டு 15-16)

ஆக்கலுக்கு இலை, தழைகளைப் பறித்துத் தருவதற்காக வளைந்த கோலைக் கையில் வைத்திருப்பது கோவலர்களின் வழக்கமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. "கோவலர் பின் நின்று செலுத்த மேய்ச்சலை முடித்துக் கொண்டு இப்பொழுதே வந்து விடுவர் நின் தாயார். வருந்த வேண்டாமென்று"[3] (சங்க இலக்கியம் – பத்துப்பாட்டு தொகுதி-1, முல்லைப்பாட்டு, உரையாசிரியர் இரா.மோகன், ப.336) இளங்கன்றுகளுக்கு ஆறுதல் சொல்லும் சூழல். இன்னே வருகுவர் நும் தாயார் என்னும் அடியில், அஃறிணை உயர்திணையாய் நின்றது என்ற கூற்றை உரையாசிரியர் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

கன்னி நறு ஞாழல் (சிலப்பதிகாரம்- கானல்வரி, 9)

இச்சிலப்பதிகார பாடலடிகளில் ஞாழல் என்பதற்குப் பூங்கொத்து அணங்கு, ஈர்த்து மயக்கும் பெண், மோகினி போன்றது என்றெல்லாம் விளக்கம் தருகின்றார் உரையாசிரியர். இராமசுப்பிரமணியம் இச்சான்றுகளுக்கிணங்க "கடற்கரையில் உலர்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் மீன்களைக் கவர்வதற்காக வருகின்ற பறவை இனங்களை விரட்டுவதற்கு எனக் காவல் புரியும் பெண்களில் ஒருத்தி தன் கையில் வைத்துள்ள நறுமணம் கொள்ளும் பூங்கொத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனள்."[4] (சிலப்பதிகாரம்- கானல்வரி, உரையாசிரியர், இராமசுப்பிரமணியம், ப.163) என்பதன்வழி இச்சொற்கள் உயர்திணை மற்றும் அஃறிணைப் பொருளுக்கும் பொருத்தி வருகின்றது.

மேற்குறித்த இவ்விரண்டு மேற்கோள்களும் இலக்கணம் என்னும் சொல்லுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட குறிப்புகளுக்கு உடன்பட்டுவருவதால் உரைத்திறனுக்கு ஏற்ற வகையில் நச்சினார்க்கினியர் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

பாலசுந்தரனார் உரை

மேற்கண்ட சூத்திரத்திற்கு பாலறி கிளவிகள் மயங்கல்கூடா என்றதற்கு மாறாக வழக்கின்கண் உயர்வு பற்றிச் சில இடங்களில் மயங்கிவருமென்றின்றது. ஒருவனையும், ஒருத்தியையும் பற்றிக் கூறுமிடத்து வரும் பன்மைச் சொல்லும், ஒன்றனைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து வரும் பன்மைச் சொல்லும், உயர்த்துச் சொல்லும் சான்றோர் வழக்கினான் ஆகிய சொல்லாகும். அவை இலக்கண நெறியாற் சொல்லும் முறைமையின அல்ல. என்றது, அத்தகையின சான்றோர் வழக்குப் பற்றிப் பயின்று வருதலின் அவை இலக்கணத்தை நோக்கி வழுவென்று களையப்படா. 'தம்மரபினவே' எனக் கொள்ளப்படும் என்றவாறு உரை வகுத்துச் செல்லும் தருணத்தில்

"ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி தன்னை, யாம் வந்தேம் எனவும், ஒருவன் அல்லது ஒருத்தியை நீயிர் வந்தீர் எனவும் அவர் வந்தார் எனவும் அவர் பெரியவர், அவர் நல்லர் எனவும் ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவி வரும்"[5] (தொல். சொல். பாலசுந்தரனார் உரை. ப.30)

மேற்குறித்த சான்றுகளின் வழி ஒப்பு, உருவகம், காதல், சிறப்பு, வெகுளி முதலாயின பற்றி வருவன செய்யுள்மரபு பற்றியனவாதலின் அவற்றை ஈண்டு காட்டுதலும், வழுவமைதி என்றலும் தொல்காப்பிய நெறிக்கு ஒத்தவையல்ல. என்பதன் அடிப்படையில் உயர்வுகருதிச் சொல்லப்படும் சொற்களனைத்தும் இலக்கண வழக்கின்படி அமைந்த சொல்வழக்கு அன்று. அவை உலக வழக்கில்

இடம்பெறுகின்றன என்று எதார்த்தமான முறையில் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரையில் பதிவு செய்கின்றார்.

முடிவுரை

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் ஒரே ஒரு இடத்தில் இலக்கணம் என்னும் சொல் கையாளப்பட்டுள்ளன. நூல், புலன், இயல்பு, முறை போன்ற சொற்கள் அனைத்தும் இதே பொருண்மையிலேயே தொல்காப்பியர் காலகட்டத்தில் வழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளன என்பது புலப்படுகின்றது. இளம்பூரணணர் உரையியற்றிச் செல்லும் தருணத்தில் வழீஇ என்பதற்கு வழுவி அல்லது தவறி என்பதே இவர் காலத்தில் நேரடிப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் நற்றிணையில் இடம்பெறும் 54-வது பாடலில் கன்னியெயில் எனும் சான்றினை முன்வைத்து அணியிலக்கணத்தை அழகுணர்ச்சியை அழகாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் உரையாசிரியர்.

நச்சினார்க்கினியர் தன்னுடைய காலத்தில் மக்களிடம் நடைமுறையில் இருந்த கொடுங்கோல் கோவலன் என்ற முல்லைப்பாட்டின் பாடலடிகளையும், கன்னி ஞாழல் என்ற சிலப்பதிகாரச் சான்றுகளையும் உரைத்திறனுக்கு ஏற்ற வகையில் நயம்பட எடுத்துரைக்கின்றார். பாலசுந்தரனார் தன் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரையில் ஒப்பு, உருவகம், காதல், சிறப்பு, வெகுளி முதலிய சொற்களனைத்தும் செய்யுள் மரபு பற்றியனவாதலின் அவற்றை ஈகுண்டுக் காட்டுதலும், வழுவமைதி என்று சொல்லுவதும் தொல்காப்பிய நெறி முறைக்கு ஒத்தவையல்ல என்பதன் வழி தன்னுடைய தனித்தன்மையை

நிலைநிறுத்துகின்றார். தொல்காப்பியர். இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பாலசுந்தரனார் ஆகியோர் காலகட்டங்களில் இலக்கணம் என்ற சொல்லுக்கு அகராதியியலாளர்கள் மற்றும் உரையாசிரியர்கள் மத்தியில் பொருள் விளக்கச் சான்றுகள் எந்த வகையில் மாறுபட்டு வந்திருக்கின்றன. வேறுபட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதனை மேற்குறிப்பிட்ட சான்றுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம்- சொல்லதிகாரம், இளம்பூரணர் உரை, பவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
2. தொல்காப்பியம்- சொல்லதிகாரம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
3. தொல்காப்பியம் (தொகுதி-2) சொல்லதிகாரம் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, உரையாசிரியர் பாவலரேறு ச.பாலசுந்தரம், பதிப்பாசிரியர் பெ.மாதையன், பெரியார் பல்கலைக்கழகம் சேலம்.
4. உரையாசிரியர்கள், மு.வை. அரவிந்தன், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
5. நற்றிணை, கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம் உரை, நியூ.செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், (பி) லிட், சென்னை.
6. சங்க இலக்கியம்- பத்துப்பாட்டு (தொகுதி-ஒன்று), உரையாசிரியர் - முனைவர் இரா.மோகன், நியூ.செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், (பி) லிட், சென்னை.

7. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், உரையாசிரியர் - வ.த.இராமசுப்பிரமணியம், திருமகள் நிலையம், சென்னை.